

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 2011 r.

w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju i przeniesień

Na podstawie art. 73 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności funkcjonariuszowi Służby Więziennej, zwanemu dalej „funkcjonariuszem”, z tytułu:

- 1) podróży służbowej na obszarze kraju związanej z delegowaniem do pełnienia służby w innej miejscowości, zwanej dalej „podróżą służbową”;
- 2) przeniesienia z urzędu do pełnienia służby w innej miejscowości, zwanego dalej „przeniesieniem”.

§ 2. 1. Termin, miejsce rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej oraz miejsce wykonywania przez funkcjonariusza czynności służbowych poza miejscowością, w której funkcjonariusz pełni służbę, określa kierownik jednostki organizacyjnej Służby Więziennej, zwany dalej „przełożonym”, w której funkcjonariusz pełni służbę w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Czas podróży służbowej obejmuje czas pomiędzy wyjazdem z miejsca rozpoczęcia podróży służbowej do miejsca zakończenia podróży służbowej.

§ 3. 1. Z tytułu podróży służbowej funkcjonariuszowi delegowanemu przysługują:

- 1) diety na pokrycie zwiększonych kosztów żywienia;
- 2) zwrot kosztów przejazdu na trasie od miejsca rozpoczęcia do miejsca zakończenia podróży służbowej i z powrotem;
- 3) ryczałt na dojazdy środkami komunikacji miejscowej;
- 4) zwrot kosztów noclegów albo ryczałt za nocleg, w przypadku, gdy funkcjonariuszowi nie zapewniono bezpłatnego zakwaterowania;
- 5) zwrot innych niezbędnych i udokumentowanych wydatków.

2. Funkcjonariuszowi delegowanemu, który wykonywał będzie czynności służbowe na obszarze powiatu, z tytułu podróży służbowej w granicach

administracyjnych powiatu lub powiatu sąsiedniego, trwającej nie dłużej niż 12 godzin, przysługuje wyłącznie zwrot kosztów przejazdów, o których mowa w pkt 2.

§ 4. Funkcjonariuszowi delegowanemu, który otrzymał polecenie wyjazdu służbowego na okres co najmniej 10 dni, przysługuje zwrot kosztów przejazdu do miejscowości zamieszkania i z powrotem w dniu wolnym od służby.

§ 5. 1. Kwotę diety ustala się w wysokości określonej w przepisach o wysokości oraz warunkach ustalania należności przysługujących pracownikowi z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju, wydanych na podstawie art. 77⁵ § 2 Kodeksu pracy.

2. Jeżeli podróż służbowa trwa:

1) nie dłużej niż dobę i wynosi:

- a) od 8 do 12 godzin - przysługuje połowa diety,
- b) ponad 12 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości;

2) dłużej niż jedną dobę - za każdą dobę przysługuje dieta w pełnej wysokości, a za niepełną, ale rozpoczętą dobę:

- a) do 8 godzin - przysługuje połowa diety,
- b) ponad 8 godzin - przysługuje dieta w pełnej wysokości.

3. Kwotę diety zmniejsza się o koszt otrzymywanego bezpłatnego wyżywienia przyjmując, że każdy bezpłatny posiłek stanowi odpowiednio:

- 1) śniadanie – 25% diety;
- 2) obiad – 50% diety;
- 3) kolacja – 25% diety.

§ 6. 1. Środek transportu odpowiedni do odbycia podróży służbowej określa przełożony w poleceniu wyjazdu służbowego.

2. Odbycie podróży służbowej samolotem wymaga zgody Dyrektora Generalnego Służby Więziennej.

3. Zwrot kosztów przejazdu obejmuje cenę biletu określonego środka transportu, z uwzględnieniem posiadanej przez funkcjonariusza ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga przysługuje.

4. Zwrotu kosztów przejazdu autobusem, innymi środkami samochodowego transportu zbiorowego, pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia, pociągiem ekspresowym, InterCity i EuroCity oraz przelotu samolotem dokonuje się funkcjonariuszowi w wysokości udokumentowanej biletami i miejscówkami.

5. Zwrot kosztów przejazdu nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub innym służbowym środkiem transportu.

§ 7. Na wniosek funkcjonariusza przełożony może wyrazić zgodę na przejazd w podróży służbowej samochodem, który nie pozostaje w dyspozycji Służby Więziennej. W takim przypadku funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu według stawki za 1 km przebiegu samochodu, ustalonej

przez przełożonego, nie wyższej niż określona na podstawie przepisów, o których mowa w § 5 ust. 1.

§ 8. 1. Za każdą rozpoczętą dobę pobytu w podróży służbowej funkcjonariuszowi przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów dojazdów środkami komunikacji miejscowej (miejskiej) w wysokości 20% diety.

2. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje, jeżeli funkcjonariusz odbywa podróż służbową pojazdem służbowym lub samochodem, o którym mowa w § 7, albo gdy nie ponosi kosztów, na których pokrycie przeznaczony jest ten ryczałt.

§ 9. 1. Za nocleg w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów w wysokości stwierdzonej rachunkiem, jednak nie więcej, za 1 dobę hotelową, niż dziesięciokrotność wysokości diety. W uzasadnionych przypadkach przełożony może zezwolić funkcjonariuszowi na skorzystanie z droższego noclegu.

2. Funkcjonariuszowi, który wobec braku możliwości uzyskania noclegu w miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej korzystał z noclegu w miejscowości, do której czas dojazdu nie przekracza jednej godziny, przysługuje również zwrot kosztów przejazdu publicznymi środkami komunikacji z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej do miejscowości, w której funkcjonariusz uzyskał nocleg, i z powrotem.

3. Funkcjonariuszowi, któremu w czasie podróży służbowej nie zapewniono bezpłatnego noclegu albo który nie przedstawił rachunku za pobyt w hotelu lub innym obiekcie świadczącym usługi hotelarskie, przysługuje ryczałt za każdy nocleg w wysokości 150% diety.

4. Ryczałt za nocleg przysługuje wówczas, gdy nocleg trwał co najmniej 6 godzin pomiędzy godzinami 22⁰⁰ a 6⁰⁰.

5. Zwrot kosztów noclegu w podróży służbowej lub ryczałt za nocleg nie przysługuje funkcjonariuszowi:

- 1) za czas przejazdu pociągiem w wagonie sypialnym lub z miejscami do leżenia oraz za czas pobytu w stałym miejscu pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały;
- 2) jeżeli z miejscowości stanowiącej cel podróży służbowej istnieje dogodne połączenie komunikacyjne umożliwiające codzienny powrót do stałego miejsca pełnienia służby, miejscowości zamieszkania lub zameldowania na pobyt stały, a czas przejazdu w obie strony nie przekracza dwóch godzin;
- 3) jeżeli w miejscowości stanowiącej cel podróży, lub w miejscowości pobliskiej, o której mowa w art. 170 ust. 4 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, zwanej dalej „ustawą”, Służba Więzienna dysponuje wolnymi miejscami hotelowymi lub pokojami gościnnymi;
- 4) w przypadku wykonywania zadań służbowych w porze nocnej, pomiędzy godzinami 22⁰⁰ a 6⁰⁰, z wyjątkiem, gdy zadania te wymagają korzystania z obiektów świadczących usługi hotelarskie.

§ 10. 1. Funkcjonariuszowi odbywającemu podróż służbową, na jego wniosek, przełożony przyznaje zaliczkę na niezbędne koszty podróży, w wysokości wynikającej ze wstępnej kalkulacji tych kosztów.

2. Funkcjonariusz zobowiązany jest rozliczyć koszty podróży służbowej, w tym zaliczkę, o której mowa w ust. 1, nie później niż przed upływem 7 dni od dnia zakończenia podróży. Rozliczenia dokonuje się w poleceniu wyjazdu służbowego, poprzez określenie:

- 1) daty i godziny oraz miejsca rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej;
- 2) środka lokomocji oraz poniesionych kosztów przejazdu;
- 3) należności z tytułu diet;
- 4) należności z tytułu innych wydatków oraz ryczałtów.

3. Do rozliczenia, o którym mowa w ust. 2, funkcjonariusz załącza dokumenty (rachunki, faktury, bilety) potwierdzające wysokość poniesionych wydatków nieobjętych ryczałtami.

4. Fakt niezapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania potwierdza na poleceniu wyjazdu służbowego przełożony lub upoważniona przez niego osoba, jednostki organizacyjnej Służby Więziennej zapewniającej te świadczenia.

5. Fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza funkcjonariusz na poleceniu wyjazdu służbowego.

6. Rozliczenie kosztów podróży służbowej, opatrzone datą i podpisem funkcjonariusz przedkłada przełożonemu.

7. Wyплаты należności z tytułu podróży służbowej dokonuje jednostka organizacyjna Służby Więziennej, w której funkcjonariusz otrzymał polecenie wyjazdu służbowego, w terminie do 30 dni od daty złożenia przez funkcjonariusza rozliczenia kosztów podróży służbowej.

§ 11. 1. Diety przysługujące funkcjonariuszowi w razie przeniesienia wypłaca się w wysokości ustalonej przepisami wymienionymi w § 5 ust. 1.

2. Diety dla członków rodziny wynoszą 75 % wysokości diet przysługujących funkcjonariuszowi.

§ 12. Na pokrycie kosztów przejazdu funkcjonariusza i członków jego rodziny do miejscowości, do której funkcjonariusz przesiedlił się w związku z przeniesieniem, przysługuje ryczałt na pokrycie kosztów przejazdu do nowego miejsca zamieszkania, w wysokości ceny biletów na przejazd tych osób ustalonej według zasad określonych w § 17 ust. 2.

§ 13. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się na stałe do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, przysługuje zasiłek osiedleniowy w wysokości:

- 1) 300% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz przesiedlił się z członkami rodziny;
- 2) 100% uposażenia – jeżeli funkcjonariusz:
 - a) przesiedlił się bez członków rodziny,

b) nie posiada członków rodziny.

2. Przez uposażenie, o którym mowa w ust. 1, należy rozumieć miesięczne uposażenie zasadnicze wraz z dodatkami o charakterze stałym, przysługujące funkcjonariuszowi w dniu jego przesiedlenia się, zwane dalej „uposażeniem”.

3. Funkcjonariuszowi, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. a, przysługuje wyrównanie do pełnej wysokości zasiłku po przesiedleniu się członków rodziny.

§ 14. 1. Funkcjonariuszowi, który w związku z przeniesieniem przesiedlił się do kwatery tymczasowej przydzielonej w miejscowości, do której został przeniesiony lub w miejscowości pobliskiej, przysługuje ryczałt z tytułu przeniesienia, w wysokości 50 % uposażenia.

2. Funkcjonariuszowi, który po otrzymaniu ryczałtu z tytułu przeniesienia przesiedlił się na stałe do miejscowości, do której został przeniesiony lub do miejscowości pobliskiej, stawkę procentową należnego zasiłku osiedleniowego, o którym mowa w § 13 ust. 1, pomniejsza się o stawkę procentową wypłaconego ryczałtu.

3. Ryczałt, o którym mowa w ust. 1, nie przysługuje funkcjonariuszowi, który otrzymał uprzednio zasiłek osiedleniowy z tytułu przeniesienia.

§ 15. W razie zbiegu uprawnień małżonków będących funkcjonariuszami do należności, o których mowa w art. 73 ust. 3 pkt 1-5 ustawy, należności te wypłaca się tylko z jednego tytułu, w wysokości wyższej. Jeżeli pobrano je w wysokości niższej, wypłaca się odpowiednie wyrównanie.

§ 16. 1. Koszty przewozu urządzenia domowego, podlegają zwrotowi w wysokości stwierdzonej rachunkami.

2. Zwrot kosztów, o których mowa w ust. 1, obejmuje koszty opakowania, prac załadunkowych i wyładunkowych oraz transportu.

§ 17. 1. Funkcjonariuszowi przeniesionemu, o którym mowa w art. 73 ust. 3 pkt 6 ustawy, przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości ceny biletu miesięcznego na przejazd środkami publicznego transportu zbiorowego II klasy taryfy pośpiesznej, a gdy na danej trasie lub jej odcinku nie ma połączeń kolejowych, w wysokości ceny miesięcznego biletu autobusu pośpiesznego.

2. Jeżeli nie jest możliwe nabycie biletu miesięcznego, o którym mowa w ust. 1, funkcjonariuszowi przysługuje zwrot kosztów dojazdu za dni, w których dojeżdżał do miejsca zamieszkania i z powrotem według ceny II klasy taryfy pośpiesznej, a gdy na danej trasie lub jej odcinku nie ma połączeń kolejowych, w wysokości ceny biletu autobusu pośpiesznego.

§ 18. Należności, o których mowa w § 13 i 14, nie przysługują w razie przeniesienia funkcjonariusza do poprzedniego miejsca pełnienia służby, w którym on sam lub członek jego rodziny nadal posiada dom lub samodzielny lokal mieszkalny, albo do miejscowości, która jest miejscem jego lub członka jego rodziny zamieszkania.

§ 19. 1. Należności, o których mowa w art. 73 ust. 3 ustawy, wypłaca na pisemny wniosek funkcjonariusza, jednostka organizacyjna Służby Więziennej, do której został on przeniesiony, w terminie 30 dni od dnia złożenia wniosku.

2. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 17 ust. 1 i 3, funkcjonariusz załącza oświadczenie o faktycznym miejscu zamieszkania.

3. Do wniosku o wypłatę należności, o których mowa w § 13 i 14, funkcjonariusz załącza oświadczenie o miejscu zamieszkania jego oraz członków jego rodziny.

4. Wypłata należności, o której mowa w § 17 ust. 2, następuje na podstawie wniosku składanego przez funkcjonariusza w terminie do 10 dnia każdego miesiąca, następującego po miesiącu, za który przysługuje należność. Do wniosku funkcjonariusz załącza oświadczenie o miejscu zamieszkania członków jego rodziny oraz terminach dojazdów do miejsca zamieszkania i z powrotem.

§ 20. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.¹⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

W porozumieniu:

MINISTER PRACY

I POLITYKI SPOŁECZNEJ

¹⁾ Rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień (Dz. U. Nr 88, poz. 813), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie art. 272 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. Nr 79, poz. 523, Nr 182, poz. 1228 i Nr 238, poz. 1578).

UZASADNIENIE

Projektowane rozporządzenie jest wykonaniem upoważnienia zawartego w art. 73 ust. 4 ustawy o Służbie Więziennej. W projekcie określono rodzaje, wysokość, tryb przyznawania i wypłaty należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju, przeniesienia z urzędu do pełnienia służby do innej miejscowości oraz delegowania do czasowego pełnienia służby w innej jednostce organizacyjnej Służby Więziennej.

Potrzeba i cel wydania aktu wynika z konieczności zastąpienia dotychczas obowiązującego rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 9 kwietnia 2003 r. w sprawie należności przysługujących funkcjonariuszowi Służby Więziennej z tytułu podróży służbowych na obszarze kraju i przeniesień (Dz. U. Nr 88, poz. 813), wydanego na podstawie art. 109 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2002 r. Nr 207, poz. 1761, z późn. zm.), która traci moc z dniem 13 sierpnia 2010 r. Na podstawie art. 272 ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej dotychczasowe rozporządzenie zostało zachowane w mocy nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej. W celu zagwarantowania praw funkcjonariusza, określonych w art. 73 ustawy o Służbie Więziennej, oraz w celu uniknięcia luki w prawie, konieczne jest wejście w życie niniejszego rozporządzenia niezwłocznie po wejściu w życie ustawy.

W stosunku do dotychczas obowiązującego rozporządzenia, a stanem prawnym wynikającym z ustawy i niniejszego rozporządzenia, wprowadzono następujące zmiany:

- 1) normy prawne o charakterze powszechnie obowiązującym określone dotychczas w rozporządzeniu, w szczególności w zakresie rodzajów należności przysługujących funkcjonariuszowi z tytułu przeniesień - zostały sprecyzowane w ustawie;
- 2) bardziej adekwatnie określono możliwość wyznaczania innego miejsca rozpoczęcia i zakończenia podróży służbowej oraz;
- 3) doprecyzowano przypadki i wysokość otrzymywania diety pomniejszonej o koszt otrzymywanego bezpłatnego wyżywienia w odniesieniu do każdego z posiłków. Przyjęto, że każdy bezpłatny posiłek zmniejsza dietę odpowiednio: śniadanie i kolacja o 25%, a obiad o 50%;
- 4) fakt niezapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego noclegu lub zakwaterowania potwierdza na poleceniu wyjazdu służbowego przełożony lub upoważniona przez niego osoba, jednostki organizacyjnej Służby Więziennej zapewniającej te świadczenia – dotychczas czynił to kierownik jednostki lub funkcjonariusz w oświadczeniu. Aktualnie niezależnie od potwierdzenia przez kierownika jednostki, fakt zapewnienia funkcjonariuszowi będącemu w podróży służbowej bezpłatnego wyżywienia w naturze potwierdza funkcjonariusz na poleceniu wyjazdu służbowego;
- 5) w związku z likwidacją pociągów pośpiesznych i wprowadzeniem przez przewoźników transportu kolejowego taryfy pośpiesznej, ryczałt za jednokrotny w ciągu miesiąca

przejazd do miejscowości zamieszkania członków rodziny i z powrotem obliczany jest w wysokości ceny biletu II klasy wg taryfy pośpiesznej;

- 6) zastąpiono pojęcie „zameldowania” pojęciem „miejsca zamieszkania”, z uwagi na trwające prace legislacyjne dotyczące likwidacji instytucji zameldowania oraz odstąpiono od konieczności dokumentowania zameldowania na pobyt stały lub czasowy poprzestając na oświadczeniu funkcjonariusza informującego o jego miejscu zamieszkania i członków jego rodziny, w celu zmniejszenia biurokracji w tym zakresie.

Projektowane rozporządzenia nie jest objęte prawem Unii Europejskiej.

Projektowane rozporządzenie nie podlega procedurze notyfikacji w rozumieniu przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn.zm.).

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), projekt został umieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości. Nikt nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektowaną regulacją.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje rozporządzenie.

Projekt rozporządzenia dotyczy funkcjonariuszy Służby Więziennej.

2. Wyniki przeprowadzonych konsultacji.

Projekt został przesłany do konsultacji: Forum Związków Zawodowych, Ogólnopolskiemu Porozumieniu Związków Zawodowych, Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu „Solidarność” oraz Niezależnemu Samorządnemu Związkowi Zawodowemu Funkcjonariuszy i Pracowników Więziennictwa. Żaden ze wskazanych podmiotów nie zgłosił uwag do projektu.

3. Wpływ regulacji na sektor finansów publicznych, w tym budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego.

Wprowadzenie w życie rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu. Ogólna wysokość przysługujących funkcjonariuszowi należności z tytułu przeniesienia, przede wszystkim zasiłek osiedleniowy pozostała na nie zmienionym poziomie. Koszty ryczałtu z tytułu przeniesienia z urzędu po wejściu w życie ustawy o Służbie Więziennej, będą rozliczane z uwzględnieniem 50% ulgi na przejazdy środkami transportu publicznego zbiorowego, o której mowa w art. 183 ust. 6 ustawy.

4. Wpływ regulacji na rynek pracy.

Przedstawione w projekcie rozporządzenia rozwiązania prawne nie będą miały wpływu na rynek pracy.

5. Wpływ regulacji na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym także na funkcjonowanie przedsiębiorstw.

6. Wpływ rozporządzenia na sytuację i rozwój regionalny.

Wejście w życie rozporządzenia nie będzie miało wpływu na sytuację i rozwój regionalny.

7. Wskazanie źródeł finansowania.

Koszty związane z wejściem w życie projektowanego rozporządzenia pokrywane będą z wydatków bieżących więziennictwa.